

СИСТЕМА ЗАОХОЧЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Підходи до оцінювання та заохочення дітей з ООП так само різняться від подібного для інших учнів. Дитина має бачити не лише кінцевий результат, але і свої проміжні досягнення. А також розуміти, які її дії призводять до досягнення відповідної мети.

Задля цього так само під індивідуальні потреби дитини розробляють **наочні таблиці та графіки досягнень** і заповнюються разом із дитиною: зірочки, смайлики, наліпки, картинки – усе це можна і треба використовувати тоді, коли є, за що хвалити дитину з ООП. Це може бути не лише досягнення в навчанні, але і приклади “правильної” поведінки, дотримання правил, виконання завдання чи його частини вчасно.

За кожне правильне та вчасне виконання завдання дитину варто заохочувати приємними дрібницями – додатковою перервою, переглядом улюбленої книги чи картинок, можливістю потримати в руках іграшку, дозволом встати чи пройтись, відвідати ресурсну кімнату, пострибати на батуті тощо.

Системи заохочень

1 ★ = 1 БАЛ	
Я можу обрати	
= 5 БАЛІВ	= 5 БАЛІВ
= 8 БАЛІВ	= 10 БАЛІВ

МОЯ ЧУДОВА ПОВЕДІНКА						
	Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	ПРИЗ
11:00						9 ★
14:00						

Головне завдання такої додаткової перерви – дати учню можливість релаксації та перезавантаження для подальшого сприйняття інформації на уроці. Натомість жодні з цих дій не мають заважати навчанню класу.

ПРАЙМІНГ ЯК ОСНОВА СТАБІЛІЗАЦІЇ ПОВЕДІНКИ ДИТИНИ З ООП

Праймінг – це метод підготовки дитини з ООП до певної діяльності, яку вона має завершити. **За цією методикою дитину заздалегідь готують до певної ситуації:** показують схожі матеріали, які будуть використовуватися під час виконання завдання, пояснюють послідовність майбутніх подій і правил, які

будуть діяти, знайомлять із людьми, які будуть у цьому задіяні. Проте така підготовка не передбачає навчання чи проходження досвіду заздалегідь.

Приклади праймінгу:

Підготовка дитини до початку навчального року в новій школі. Тоді батьки чи опікуни можуть напередодні привести дитину в школу, пройтися класами та коридорами, познайомитися з вчителями та асистентом, посидіти за партою.

Так само, якщо дитина переймається через контрольну роботу, можна заздалегідь показати їй друковані матеріали, подібні до тих, що будуть на контрольній, заповнені тести, малюнки – тобто приклади роботи, яка очікуватиметься від учня наприкінці такого завдання.

Отже, адаптація дитини з ООП – складний, але креативний і цікавий процес. Будь-яке рішення може стати визначальним на цьому шляху. Варто пам'ятати, що варіативність і гнучкість – основа успішності цієї справи. Тож не бійтесь експериментувати, але пам'ятайте: для того, аби ваш експеримент був вдалим, перш ніж вдатися до адаптації середовища, потрібно зрозуміти й визначити індивідуальні потреби дитини з ООП.